

"Ədalət" qəzeti "Dəyirmi ma-sa"sında yenə fikirlər toqquşdu. Bu dəfəki mövzumuz "Jurnalist peşəsi və sosial məsuliyyət"dir. Qonaqları-mız Əməkdar jurnalyst, professor Qulu Məhərrəmli, ARB 24 kanalının Xəbərlər departamentinin direktor müavini, BDU-nun Multimedia və elektron kommunikasiya kafedrasının dosenti Aynur Nəsirova, Jurnalistika üzrə ekspert, Azərbaycan Beynəlxalq Radiosunun redaktoru, filologiya üzrə fəlsəfə doktoru Natəvan Dəmirçioğlu, BDU-nun Jurnalistika fakültəsinin dekanı, Əməkdar jurnalyst Vüqar Zifəroğludur.

-Jurnalistica və sosial məsuliyyət, bax bu bərədə fikirlərinizi bilmək istərdim...

Q. Məhərrəmli: "Jurnalist peşəsinin cəmiyyət qarşısında, informasiya verdiyi və aldığı insanlar qarşısında məsuliyyəti var. Sosial məsuliyyət isə cəmiyyət qarşısındaki məsuliyyətdir və bu məsuliyyət birbaşa jurnalisticanın özünün mahiyyətindən doğur. Jurnalisticanın cəmiyyətdəki yeri nədən ibarətdir? Jurnalisticanın əsas məqsədi nədir?

Jurnalisticanın əsas məqsədi azad cəmiyyətdə fealiyyət göstərə bilmək üçün insanlara dəqiq və etibarlı məlumatlar çatdırmaq, insanların çevrəsində, cəmiyyətdə, gözümüzün qarşısında, ictimai həyatımızda baş verən hadisələr barəsində insanları xəbərdar etməkdir. Bu hadisələri işıqlandırmaqla jurnalistica insanlara seçim və düzgün qərar qəbul etmək imkanı yaradır. Bu çox ciddi məsələdir. Yeni obyektiv, dürüst məlumatlar insanlara öz həyatları ilə bağlı qərarlar qəbul etməye imkan verir. Jurnalistica cəmiyyəti eks etdirir, həqiqəti yayır, sosial mühiti olğunu kimi göstərir. Onun en mühüm funksiyalarından biri de hakimiyət üzərində ictimai nəzarəti gerçəkləşdirməkdir. Bundan başqa jurnalistica müxtəlif fikirlərin müzakirəsi üçün ciddi bir forumdur. İctimai müzakirələr, tok-şoular, voks-poplar ondan ötürüdür ki, biz jurnalisticanı sosial harmoniya, fikir mübadiləsi meydanına چevirək, digər tərəfdən de demokratianı təmin edək. Jurnalistica cəmiyyət üçün gərəkli bir peşədir. Onun təmsil etdiyi toplumun səsi olmaq kimi idealist bir hədəfi var.

Jurnalist cəmiyyətin ictimai təmsilçisidir, onun adından ictimai nəzarət-

Jurnalistin vətəndaş mövqeyi olmalıdır? - QIZĞIN MÜZAKİRƏ

cidir və cəmiyyət adından hakimiyət üzərində ictimai nəzarəti reallaşdırır. Bele bir məqam jurnalisticanın xüsusi missiyasını, cəmiyyət qarşısında məsuliyyətini müəyyənləşdirir. Jurnalisticin sosial məsuliyyəti buradan qaynaqlanır. Jurnalyst hər zaman həqiqətin yanında olmalı, yalan danışmamalıdır".

V. Zifəroğlu: "Ümumiyyətlə sosial məsuliyyət, yalnız jurnalistikaya deyil, ictimaiyyətə yönəlik, auditoriya ilə işləyən bütün peşələrdə var. Təbii ki, jurnalistikada isə bu özünü daha qabarıl şəkildə göstərməlidir. Jurnalistica cəmiyyətə təsir etmək gücünə malik sosial-siyasi institutdur. Bu baxımdan sosial məsuliyyət hər bir peşəkar jurnalisticin peşə fealiyyətində başlıca meyardır. Müasir dövrdə informasiyanın necə mühim, necə əhəmiyyətli məhsul olduğunu nəzərə alsaq, sosial məsuliyyət anlayışının ön planda tutulmasının vacibliyini görə bilirik. Mövcud olan klassik sosial məsuliyyət nəzəriyyəsi də məhz bunu ehtiva edir. Jurnalisticada sosial məsuliyyət son derecə vacib və əhəmiyyətli bir amildir".

A. Nəsirova: "Jurnalist sosial gücdürmü? Bunu demək elə də asan deyil. Amma onun sosial məsuliyyəti peşəsinə sadıq olması deməkdir. Əslində jurnalistica ictimai peşə sayılır. Jurnalisticin sosial məsuliyyəti dedikdə, onun öz peşəsinin dürüst, doğru yerinə yetirməsi nəzərdə tutulur. Bütün jurnalistic təşkilatlarının, qurumlarının jurnalistic kodekslərində tələb eynidir: obyektivlik, qərəzsizlik, neytrallıq. Əgər jurnalisticler bu deyilənlərə əməl etsələr, demək sosial məsuliyyətlidirlər. Amma çox təəssüf olsun ki, bəzən qərəzlili, cəmiyyət arasında çaxnaşma yaranan, yoxlanılmayan məlumatların da şahidi olurraq.

COVİD-19 pandemiyası ilə bağlı ilk vaxtlar biz ənənəvi medianın sosial məsuliyyətini gördük, bu bəlaya çox ehtiyatla yanaşıldı, insanlara menfi-psixoloji təsir göstərə biləcək xəberlərdən yan keçildi. Sosial mediada isə

bunun tamam əksi oldu, çünkü sosial medianın cəmiyyət qarşısında hər hansı bir öhdəliyi yoxdur".

N. Dəmirçioğlu: "Jurnalist peşəsi", evvel diqqəti bu ifadəyə yönəltmək istəyirəm. Biz jurnalisticanı bir elm, bir sənət səviyyəsine qaldırmaq üçün çox çalışdıq. Bu yönət xeyli nəticələr özünü təsdiq etdi. Jurnalisticanın bir sıra

Sosial məsuliyyət isə nəinki jurnalyst, hər bir insan üçün vacibdir. Sosial məsuliyyət şəxsiyyətin toplum içərisinde özünü ifade missiyasını və onun sərhədlərini müəyyən etməsidir. Fərd jurnalisticdirse bu məsuliyyət on qat atıq zərurətdir. Müəllimlərimiz-Nəsir İmanquliyev, Şirməmməd Hüseyinov, Tofiq Rüstəmov, Yalçın Əlizadə,

ictimai-siyasi, humanitar elmlərlə parallelliyi və yaradıcı təfəkkür, kreativ düşüncə tələb edən sahə olmayı bu potensialın real olduğunu təsdiqləyir. Ne acı ki, jurnalistikaya axın və jurnalisticadan axın bu sferanı yenidən dəha bərbəd vəziyyətə qoydu. Qeyri-peşəkarların müxtəlif vasitələrlə burada üşünlük eldə etməsi və hətta daha populyar olmaları jurnalisticanı peşə səviyyəsine endirir.

Jurnalisticanı elm, sənət səviyyəsində bəlkə də çoxları təsəvvür edə bilmir, bu onlara utopiya kimi görünür. Jurnalisticanın ictimai institut olması isə ne utopiyadır, ne arzu, ne də istəkdir, tam reallıqdır. Dünyanın inkişaf etmiş, demokratik ölkələrində jurnalistica ictimai institutdur. "Dördüncü hakimiyət" deyib öyündüyüümüz keyfiyyət artıq xeyli geridə qalıb. Demokratik cəmiyyətin əsas göstəriciləri həm də vətəndaş cəmiyyətinin mövcudluğu və ictimai institutun fealiyyət göstərməsidir. Unutmayaq ki, bunu azad jurnalisticanın korrupsiya ilə məşğul olmasına biz yaza bilərik, ya yox? Ölkə haqqında müsbət rəy formalasdırmaq təqnidə materialıllar olmalıdır, ya yox?

Bütün peşələrin daşıyıcıları həm də ölkəsinin vətəndaşlığıdır. Həkimin də, müəllimin də, jurnalisticin də vətəndaşlıq borcu var. Bu vətəndaşlıq borcu

onun vəzifəsindən irəli gelərək hər şeyi yüksək səviyyədə etməklə bağlıdır. Bu cür tezislərin ortaya atılmasın əsas məqsədi jurnalisticləri principial, aydın mövqə nümayiş etdirməkdən çəkindirməkdir. Xüsusen də, tənqid yazan jurnalisticlərə mənəvi cəhətdən təzyiq məqsədi daşıyır və hesab edirəm ki, bunlar çox gərəksiz mübahisələrdir. Ümumiyyətlə, bu məsələləri bir-birinə qarşı qoymaq yalnızdır. Jurnalisticin vətəndaş mövqeyi peşəsinin prinsiplərini rehbər tutmaq, peşəsin dən irəli gələn vəzifələri reallaşdırmaq, nöqsanları demək, həqiqəti çatdırmaq, insanların yanında olmaq, cəmiyyətin inkişafına kömək etməkdir. Jurnalisticin əsl vətəndaş mövqeyi bundan ibarətdir".

A. Nəsirova: "Bu məsələ etrafında media mütəxəssisləri arasında həmisi məbahisə düşür. Kimi jurnalisticin vətəndaşlıq mövqeyinin olmamasını, kim isə əksini deyir. İlk olaraq gəlin, başqa bir məsələni-jurnalisticin mövqeyi və jurnalisticin vətəndaşlıq mövqeyini aydınlaşdırıraq. Bunlar fərqli anlayışlardır. Bəli, jurnalisticin mövqeyi olmamalıdır. Bütün jurnalistic kodekslərində bu, birmənli şəkildə qeyd edilir. Jurnalistic bitərəf olmalıdır, əks halda o faktı təhrif edəcək və cəmiyyətə qeyri-obyektiv informasiya ötürürək. Nəticədə həm öz peşəsinə, həm də cəmiyyətə xəyanət edəcək. Vətəndaşlıq mövqeyi isə baş verən hər hadisəyə, prosesə münasibet bildirmək demək deyil. Məsələn, Aprel döyüşlərini götürək. Tutaq ki, sənin yayımılayacağın xəbər təmsil etdiyin mediaya böyük reyting gətirə bilərdi, amma bu, Azərbaycan əsgərinin ölümüne səbəb olacaqdı. Sən xəbəri yayardınmı? Biz jurnalisticlər bu suala cavab ilə vətəndaş mövqeyini göstərmiş oluruq".

V. Zifəroğlu: "Jurnalisticin vətəndaş mövqeyinin olması ilə bağlı hələ 19-cu əsrin soni, 20-ci əsrin əvvəllerində qərb mətbuat klassiklərinin, publisistlərin müzakirələri, polemikaları olub. Doğrusu, 21-ci əsrin əvvəlində, xüsusi Azərbaycanda zaman-zaman bu

mövzu etrafında müzakirələrin açılmasının səbəbini anlaya bilmirəm. Jurnalisticin, ümumiyyətlə istənilən peşə sahibinin öz peşə borcunu şərəflə, ləyagətlə yerinə yetirməsi, elə onur vətəndaşlıq borcu, mövqeyidir. Bu səbəbdən "Jurnalisticin vətəndaşlıq mövqeyi olmamalıdır" fikirləri ilə razılaşmırıam. Jurnalistic-yetişdiyi, çalışdığı, gündəlik mövzularını həyatından götürdüyü cəmiyyətinin bir hissəsidir. Bir az önce də qeyd etdim, jurnalistica cəmiyyətə təsir etmek gücünə malik sosial-siyasi institutdur. Bu peşənin sahibi kimi jurnalistic cəmiyyətin maraqlarını qorumağı, onun bilgiləndirilməsi, maarifləndirilməsi üçün peşə vəzifəsindən irəli gələn fəaliyyət sərgiləməlidir. Bu ilk növbədə indi ölkəmizə qarşı düşmənlərimizin apardığı informasiya mübarəsi səbəbindən xüsüsile önemlidir".

N. Dəmirçioğlu: "Sualınıza "bəli" və "xeyr" cavabları adekvat deyil. Bir çox səbəblərdən. Ən əsası isə bu məsələdə peşənin əxlaq kodeksi, insanlıq kodeksi, sənət tələbləri ilə vətəndaşlıq tələbləri üst-üstə düşməyə bilir. Belə olan halda vəziyyət çətinləşir. Biliyiniz, xəbər əsasdır, heç nə xəberdə əsas deyil-bu işin tələbidir. "Milli mənafə" isə başqa şey diktə edə bilər. Fikrimi aydınlaşdırmaq üçün bir situasiyani xatırlatmaq istərdim. Deyirik, jurnalistic dürüst, vicdanlı, qərəzsiz olmalıdır.

Amma izah etmirik ki, jurnalistic bu tələblərə necə əməl etməlidir. O qədər vicdansız, qərəzlə xəbər var ki... Dəmək, elmi-nəzəri olaraq incələsək, görərik ki, jurnalisticin xəbər kimi təqdim etdiyi informasiya dürüst, rəy kimi tədim etdiyi informasiya vicdanlı və qərəzsiz olmalıdır. Dediğiniz məsələdə də təxminən vəziyyət beledir: İnformasiya mövqesiz, dürüst olmalıdır. Şərh, izah, icmal xarakterli təqdimat, interpretasiya jurnalistikdir. Peşəkar casına mövqeyi qorumaq, mətnaltı, təhdəlşürürə mövqeyi saxlamaq, qorumaq İlahi borcdur".

Rövşən Tahir